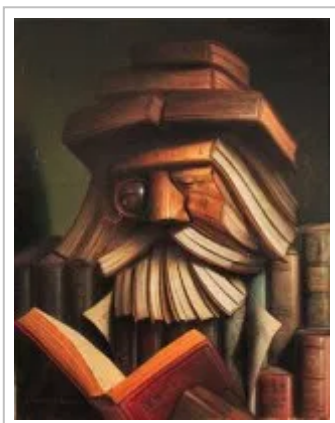

Každý nemůže být teologem, ale ty ano

Úvahy | 16.7.2015 @ 9.00

Nedávno jsem měl to potěšení vyslechnout příběh (o dost) staršího spolužáka, norského kazatele jménem Karl-Axel Mentzoni. Videá se záznamem jeho kázání jsou dostupná na Youtube, ale pokud umíte norsky podobně jako já, budete při jejich sledování značně bezradní. Bratr Mentzoni je už starší pán. Má za sebou dlouhou pastorační praxi, působil ve vedení norské letniční církve a v roce 1997 prý kázal na letniční konferenci ve Frýdku-Místku, což nemohu potvrdit, neboť mi tehdy bylo 7 roků.

Při jedné přestávce na kávu jsem se br. Mentzoniho ptal na jeho studium. Má to snad jako zaměstnanec církve povinné? Co jej vede k tomu, aby si dodělával magistra v tomto věku? (Takto jsem tu otázku neformuloval, ale zajímalo mě to. :-) Bratr Mentzoni mne uvedl na pravou míru. Na CTS graduoval před několika lety. Teď dojíždí jen občas na kurzy, které ho zajímají, aby nevyšel ze cviku. Pak se bratr pousmál, ukázal na svou hlavu a řekl „toto je

dar od Boha“, což hned také vysvětlil. Před několika lety se mu přihodila vážná dopravní nehoda. Následkem zranění bylo u br. Mentzoniho zjištěno 30% zasažení mozku. Doktor mu prý řekl, že od 40% by nejspíš skončil na vozíku ve vegetativním stavu, což se takto nestalo, ale praktické následky byly i tak devastující. Bratr nyní vzpomíná, jak svá kázání musel číst, protože si nedokázal nic zapamatovat. Vyjadřoval se při tom obtížně, třásl se mu ruce a jakmile zvedl oči od papíru s textem, okamžitě zapomněl, na kterém řádku skončil. Asi po čtyřech letech ale došlo k jeho uzdravení. Nyní je br. Mentzoni bystrý chlap, který v angličtině chytá za slovo rodilého mluvčího a vymýšlí slovní hříčky. V komunikaci nemá žádný problém, paměť mu slouží výborně a je prostě radost hovořit s ním o čemkoli. Bratr Mentzoni stále opakuje: „Je to dar od Boha. Od toho uzdravení je můj mozek lepší, než před tím.“ Vedle občasných kurzů na CTS se vzdělává na VŠ v Norsku v jakémsi managementu či co (opravdu si přesně nepamatuji, jaký obor studuje) a až to prý dokončí, plánuje si dělat doktorát, nejspíš v nějaké mezipředmětové oblasti teologie/správa církve.

Darmo počítat a darmo násobit, kolikrát jsem už slyšel, že „každý nemůže být teolog“. Z tohoto truismu se zvláště v letničních kruzích stala lidová pranostika, již se zhusta používá jak po celý rok, tak na nový rok a v lednu a v únoru, když se někdo rozhoduje, co bude dál dělat. Problém tohoto rčení je, že se opomíjí jeho logická inverze: **Pokud každý nemůže být teologem, neznamená to, že jím nemůže být nikdo, ale že jím alespoň někdo být může.** A pokud takový člověk teologem není, být může, znamená to, že se nesmí vymlouvat pořekadlem prabáb a pradědů, ale vymyslet si jinou výmluvu.

Bratr Mentzoni pokládá svůj mozek za dar od Boha. Neříká, že je nejchytřejší ze všech, nebo že jej Bůh volá k nějakému spasitelskému úkolu jako jediného inteligenta na světě. Tvrdí jen, že jestliže mu Bůh milostivě uzdravil mozek, jistě tak neučinil nadarmo. Bratr si navíc zkusil, jaké to je, když mozek nefunguje správně. Možná právě tato zkušenost jej dnes vede k novým studijním výkonům v letech, kdy mohl sedět na sesli s firebiblí XXL v ruce a rozdávat těm usmrkaným čtyřicátníkům moudré a ultrapraktické rady.

Odsoudit každého křesťana k vysokoškolskému studiu teologie není to, co bych chtěl tímto článkem spáchat. Chci naopak poukázat na to, že vedle denního vysokoškolského studia je řada dalších a mnohdy opomíjených způsobů studia teologie. Učení má různé úrovně. Vzdělávání se dělí na formální (ve škole), neformální (např. audit na přednášce nebo biblická hodina) a informální (doma u večeře, při rozhovoru). Někdo si doma přečte Bonhoeffera a Hortona, jiný občas dojede na kurz kombinovaného vyučování do Brna, zase jiný čte Bibli s tužkou v ruce a dělá si poznámky, někomu stačí biblické hodiny ve sboru. Svědectví bratra Mentzoniho je silné a poměrně unikátní. Jeho poselství ale platí pro všechny: I když jsi nebouřil a nebyl po několik let částečně retardovaný, tvůj mozek s jeho plným potenciálem je i tak Boží dar! Pamatuj, že každý tvůj neuron může být stimulován buď něčím velmi stupidním a zbytečným, nebo něčím velmi zajímavým a potřebným. Uvědom si, že můžeš-li strávit XY desítek hodin u filmů a her, měl bys nejméně stejný počet hodin věnovat třeba studiu jednotlivého předmětu na VOŠMT. Uvědom si také, že pokud chceš sloužit v církvi, pak tě Duch vskutku uvede do veškeré pravdy, ale pouze za pomoci informací, které máš k dispozici. Pravda a informace jsou totiž dvě rozdílné věci. To první ukazuje Duch, toho druhého se nabývá studiem.

A pak si uvědom další věc, zvláště pokud jsi mladý: Jestliže ti Bůh dal mozek, který se za dvě hodiny naučil na písémku z dějáku, nedal ti ho náhodou právě proto, aby se naučil na písémku z biblické teologie? Jistě, někdo musí počítat rovnice a

rýsovat převodovky. I to je chvályhodná činnost. Ale pokud jsi právě ve chvíli, kdy se jako křesťan rozhoduješ, čím strávíš příštích padesát let svého života, chci ti říci: Každý nemůže být teologem, ale ty ano. Můžeš-li být inženýrem, můžeš být i teologem. Může z tebe být výborný teolog. Být teologem neznamená poletovat v metafyzickém dusnu a poslouchat Wagnera. Je to krásný úkol a výborný způsob, jak oslavit Boha. Já sám jsem teprve na začátku a občas naříkám, že nás, letničních teologů, je jak šafránu a i ti, kdo by mi byli více než rovnocennými kolegy, studenty a učiteli, věnují se jiným věcem. No jo, já vím. Každý nemůže být teologem. Ale bude jím alespoň někdo? Modlím se, aby jím alespoň někdo byl.

<https://selah.diet/uvahy/kazdy-nemuze-byt-teologem-ale-ty-ano/>